31985R2137

L 199/1 EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS 1985 7 31

TARYBOS REGLAMENTAS (EEB) Nr. 2137/85
1985 m. liepos 25 d.
dėl Europos ekonominių interesų grupių (EEIG)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 235 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą [1]

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę, [2],

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę [3],

kadangi sukūrus gerai veikiančią bendrąją rinką, kurioje būtų sudarytos panašios sąlygos kaip nacionalinėje rinkoje, visoje Bendrijoje harmoningai plėtotųsi ir nuolat plėstųsi ekonominė veikla; kadangi tokiai vienai bendrai rinkai sukurti ir padidinti jos vieningumą reikia teisės aktų, kurie ypač padėtų fiziniams asmenims, bendrovėms, firmoms ir kitiems juridiniams asmenims savo veiklą priderinti prie Bendrijos ekonominių sąlygų; kadangi todėl būtina, kad skirtingose valstybėse veikiantys fiziniai asmenys, bendrovės, firmos ir kiti juridiniai asmenys galėtų veiksmingai bendradarbiauti;

kadangi taip bendradarbiaujant gali kilti teisinių, finansinių arba psichologinių sunkumų; kadangi sukūrus Bendrijos teisinę priemonę — Europos ekonominių interesų grupę, būtų lengviau pasiekti pirmiau minėtus tikslus, todėl jis yra būtinas;

kadangi Sutartis nenumato reikiamų įgaliojimų sukurti tokią teisinę priemonę;

kadangi grupės sugebėjimas prisitaikyti prie ekonominių sąlygų turi būti garantuotas suteikiant jos nariams laisvę tarpusavio sutartiniuose santykiuose ir nustatant grupės vidinę struktūrą;

kadangi grupė nuo firmos arba bendrovės skiriasi būtent savo paskirtimi padėti savo nariams vykdyti arba plėsti ekonominę veiklą ir pasiekti geresnių veiklos rezultatų; kadangi grupės veikla turi tik papildyti, o ne pakeisti jos narių ekonominę veiklą, šią ekonominę veiklą suprantant pačia plačiausia prasme, pavyzdžiui, grupė pati negali trečiųjų šalių atžvilgiu vykdyti profesinės veiklos;

kadangi kuo daugiau fizinių asmenų, bendrovių, firmų ir kitų juridinių asmenų turi būti leidžiama jungtis į grupes, nenukrypstant nuo šio reglamento tikslų; kadangi šis reglamentas neapriboja teisės normų ir (arba) etikos kodeksų, reglamentuojančių verslo ir profesinės veiklos sąlygas, taikymo nacionaliniu lygiu;

kadangi šis reglamentas savaime nė vienam asmeniui nesuteikia teisės dalyvauti grupėje, net jeigu ir įvykdomos visos jame išdėstytos sąlygos;

kadangi šiame reglamente numatyta teisė uždrausti arba apriboti dalyvavimą grupėje, norint apsaugoti viešuosius interesus, neapriboja valstybių narių teisės aktų, kurie reglamentuoja veiklos vykdymą ir kurie gali įvirtinti kitus draudimus ar apribojimus ar kitaip kontroliuoti ar prižiūrėti bet kurio fizinio asmens, bendrovės, firmos arba kito juridinio asmens ar bet kokios jų rūšies dalyvavimą grupėje;

(1) OL C 14, 1974 2 15, p. 30 ir OL C 103, 1978 4 28, p. 4.
(2) OL C 163, 1977 7 11, p. 17.
(3) OL C 108, 1975 5 15, p. 46.

kadangi savo tikslams pasiekti grupei turi būti suteiktas teisnumas ir turi būti numatyta, kad bendraujant su trečiaisiais asmenimis ją atstovautų nuo grupės narių teisiškai nepriklausomas organas;

kadangi trečiųjų šalių apsaugai reikalingas viešumas; kadangi grupės nariai bendrai ir individualiai neribotai atsako už grupės skolas ir kitus įsipareigojimus, įskaitant su mokesčiais ir socialiniu draudimu susijusius įsipareigojimus, tačiau šis principas nepaveikia laisvės apriboti vieno ar daugiau grupės narių atsakomybę už tam tikrą grupės skolą arba įsipareigojimą arba juos nuo tos atsakomybės visai atleisti, grupei ir trečiajai šaliai sudarius specialią sutartį;

kadangi fizinių asmenų teisnumas ir veiksnumas bei juridinių asmenų teisnumas yra reglamentuojamas nacionalinės teisės aktais;

kadangi grupei taikomi likvidavimo pagrindai turi būti specialūs, darant nuorodą į nacionalinės teisės aktus dėl jos likvidavimo ir likvidavimo pabaigos;

kadangi grupėms taikomi nacionalinės teisės aktai dėl nemokumo ir mokėjimų nutraukimo; kadangi šie teisės aktai gali numatyti kitus grupių likvidavimo pagrindus;

kadangi šiame reglamente nustatyta, kad grupės veiklos pelnas arba nuostoliai gali būti apmokestinami tik tada, jeigu jie paskirstomi grupės nariams; kadangi suprantama, kad, kitais atžvilgiais, grupėms taikomi nacionalinės mokesčių teisės aktai, ypatingai tie, kurie reglamentuoja pelno paskirstymą, apmokestinimo tvarką ir visas nacionalinės mokesčių teisės aktų nustatytas pareigas;

kadangi sritims, kurioms netaikomas šis reglamentas, taikomi valstybių narių teisės aktai ir Bendrijos teisė, pavyzdžiui:

— socialinės apsaugos ir darbo teisės normos,

— konkurencijos teisės normos,

— intelektinės nuosavybės teisės normos;

kadangi grupių veiklą reglamentuoja valstybių narių teisės aktai dėl veiklos vykdymo ir priežiūros; kadangi jeigu grupė arba jos nariai pažeidinėja valstybės narės teisės aktus arba jais piktnaudžiauja, ta valstybė narė gali taikyti atitinkamas sankcijas;

kadangi valstybės narės turi teisę taikyti arba priimti bet kokius įstatymus ar kitus teisės aktus, kurie neprieštarauja šio reglamento tikslams ir nesikerta su jo taikymo sritimi;

kadangi visas šis reglamentas turi įsigalioti nedelsiant; kadangi tam tikrų nuostatų įgyvendinimo terminą vis dėlto reikia atidėti, kad valstybės narės galėtų pirmiausia sukurti grupių registravimo savo teritorijose ir tam tikros informacijos apie šias grupes atskleidimo mechanizmą; kadangi nuo šio reglamento įgyvendinimo dienos įkurtos grupės gali veikti be teritorinių apribojimų,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Europos ekonominių interesų grupės steigiamos šiame reglamente nustatytomis sąlygomis, būdu ir jame numatytais tikslais.

Todėl norinčios įsteigti grupę šalys privalo sudaryti sutartį ir įregistruoti grupę 6 straipsnyje numatyta tvarka.

2. Taip įsteigta grupė nuo jos įregistravimo dienos 6 straipsnyje nustatyta tvarka gali savo vardu įgyti ir turėti visas teises ir pareigas, sudaryti sandorius, atlikti kitus teisinius veiksmus, būti ieškovu ar atsakovu teisme.

3. Valstybės narės nustato, ar grupės, įregistruotos pagal 6 straipsnio nuostatas, yra juridiniai asmenys.

2 straipsnis

1. Pagal šio reglamento nuostatas, grupės steigimo sutarčiai, išskyrus nuostatas dėl fizinių asmenų teisnumo ir veiksnumo bei juridinių asmenų teisnumo, taip pat grupės vidinei struktūrai taikomi tos valstybės, kurioje pagal grupės steigimo sutartį yra grupės oficialus adresas, nacionalinės teisės aktai.

2. Jeigu valstybę sudaro keletas teritorinių vienetų, kuriuose 1 dalyje nurodyti klausimai reglamentuojami skirtingomis teisės normomis, nustatant taikytiną teisę pagal šį straipsnį, kiekvienas toks teritorinis vienetas laikomas valstybe.

3 straipsnis

1. Grupės tikslas — padėti savo nariams vykdyti ekonominę veiklą arba ją plėsti, taip pat pasiekti geresnių šios veiklos rezultatų; jos tikslas nėra pelno siekimas sau.

Jos veikla yra susijusi su jos narių ekonomine veikla, tačiau ją tik papildo.

2. Todėl grupei neleidžiama:

a) tiesiogiai arba netiesiogiai valdyti arba prižiūrėti savo narių arba kitų įmonių veiklos, ypač personalo vadybos, finansų ir investicijų srityse;

b) tiesiogiai arba netiesiogiai bet kokiu pagrindu turėti savo narių akcijų; turėti kitų įmonių akcijų leidžiama tik tiek, kiek to reikia siekiant grupės tikslų, ir tik jeigu tai daroma grupės narių naudai;

c) samdyti daugiau nei 500 darbuotojų;

d) tarpininkauti bendrovei suteikiant paskolą tos bendrovės direktoriui arba kitam su juo susijusiam asmeniui, jeigu tokių paskolų suteikimą riboja arba kontroliuoja valstybių narių bendrovių teisės aktai. Grupei neleidžiama tarpininkauti bendrovei perduodant turtą direktoriui arba kitam su juo susijusiam asmeniui, nebent tai leidžia valstybių narių bendrovių teisės aktai. Šioje nuostatoje paskolos suteikimas reiškia ir bet kokį kitą panašaus pobūdžio sandorį arba susitarimą, o turtas reiškia kilnojamąjį ir nekilnojamąjį turtą;

e) būti kitos Europos ekonominių interesų grupės nariu.

4 straipsnis

1. Grupės nariais gali būti tik:

a) bendrovės arba firmos, kaip apibrėžta Sutarties 58 straipsnio antroje dalyje, ir kiti juridiniai asmenys, kurių veiklą reglamentuoja viešoji arba privatinė teisė, kurie yra įsteigti pagal valstybės narės teisę ir kurių registruota arba įstatuose nurodyta buveinė ir centrinė administracija yra Bendrijos teritorijoje; jeigu pagal valstybės narės teisę bendrovė, firma arba kitas juridinis asmuo registruotos buveinės turėti arba jos nurodyti įstatuose neprivalo, pakanka, kad Bendrijos teritorijoje būtų bent tokios bendrovės, firmos arba kito juridinio asmens centrinė administracija;

b) fiziniai asmenys, užsiimantys pramonine, komercine, amatų arba žemės ūkio veikla, arba teikiantys Bendrijoje profesines ar kitas paslaugas.

2. Grupę turi sudaryti mažiausiai:

a) dvi bendrovės, firmos arba kiti juridiniai asmenys kaip apibrėžta 1 dalyje, kurių centrinės administracijos yra skirtingose valstybėse narėse, arba

b) du fiziniai asmenys kaip apibrėžta 1 dalyje, kurie savo pagrindine veikla užsiima skirtingose valstybėse narėse, arba

c) bendrovė, firma arba kitas juridinis asmuo kaip apibrėžta 1 dalyje, kurio centrinė administracija yra vienoje valstybėje narėje, ir fizinis asmuo, kuris savo pagrindine veikla užsiima kitoje valstybėje narėje.

3. Valstybė narė gali reikalauti, kad 6 straipsnyje nustatyta tvarka jos registruose įregistruotos grupės turėtų ne daugiau kaip 20 narių. Tam valstybė narė gali nustatyti, kad vadovaujantis jos teisės aktais, kiekvienas pagal jos teisės aktus įsteigto juridinio asmens (išskyrus registruotas bendroves) dalyvis yra laikomas atskiru grupės nariu.

4. Kiekviena valstybė narė, norėdama apsaugoti savo viešuosius interesus, gali uždrausti arba apriboti tam tikrų kategorijų fizinių asmenų, bendrovių, firmų arba kitų juridinių asmenų galimybes dalyvauti grupėse.

5 straipsnis

Grupės steigimo sutartyje turi būti nurodyta bent jau:

a) grupės pavadinimas, prieš kurį arba po kurio turi būti žodžiai „Europos ekonominių interesų grupė“ arba santrumpa „EEIG“, jeigu šių žodžių ar jų santrumpos nėra pačiame grupės pavadinime;

b) oficialus grupės adresas;

c) grupės steigimo tikslai;

d) kiekvieno grupės nario pavardė, juridinio asmens pavadinimas, teisinė forma, nuolatinis adresas arba registruota buveinė, registracijos numeris ir vieta (jei yra);

e) grupės veiklos laikotarpis, jeigu jis yra ribotas.

6 straipsnis

Grupė turi būti įregistruota tos valstybės, kurioje ji turi oficialų adresą, 39 straipsnio 1 dalyje nustatytame registre.

7 straipsnis

6 straipsnyje nurodytam registrui pateikiama grupės steigimo sutartis.

Registrui taip pat turi būti pateikiami šie dokumentai ir duomenys:

a) visi grupės steigimo sutarties pakeitimai ir papildymai, įskaitant grupės sudėties pasikeitimus;

b) pranešimai apie grupės padalinių įsteigimą arba uždarymą;

c) teismo sprendimai, kuriais pagal 15 straipsnio nuostatas nustatoma arba paskelbiama, kad grupė yra negaliojanti;

d) pranešimai apie grupės vadovo arba vadovų paskyrimą, jų pavardės ir bet kokie kiti identifikavimo duomenys, kurių reikalaujama pagal registrą tvarkančios valstybės narės teisę, pranešimai apie vadovų pareigą veikti pavieniui arba tik visiems kartu ir apie bet kurio vadovo atšaukimą;

e) pranešimas apie visos arba ne visos nario dalies perdavimą pagal 22 straipsnio 1 dalį;

f) bet koks narių sprendimas, kuriuo nurodoma ar nustatoma, kad grupė yra likviduojama pagal 31 straipsnį, arba bet koks teismo sprendimas dėl grupės likvidavimo pagal 31 arba 32 straipsnį;

g) pranešimas apie grupės likvidatoriaus arba likvidatorių paskyrimą, kaip nurodyta 35 straipsnyje, likvidatorių pavardės, taip pat bet kokie kiti identifikavimo duomenys, kurių reikalaujama pagal registrą tvarkančios valstybės narės teisę, bei pranešimas apie bet kurio likvidatoriaus atšaukimą;

h) pranešimas apie grupės likvidavimo pabaigą pagal 35 straipsnio 2 dalį;

i) bet kokie pasiūlymai pakeisti oficialų adresą pagal 14 straipsnio 1 dalį;

j) bet kokios sąlygos, pagal kurias naujas narys atleidžiamas nuo grupės skolų ir kitokių įsipareigojimų, atsiradusių iki jam tampant grupės nariu, mokėjimo pagal 26 straipsnio 2 dalį.

8 straipsnis

Toliau išvardyta informacija 39 straipsnyje nustatyta tvarka turi būti paskelbta oficialiame leidinyje, nurodytame minėto straipsnio pirmoje dalyje:

a) duomenys, kurie pagal 5 straipsnio nuostatas turi būti nurodyti grupės steigimo sutartyje, ir bet kokie jų pakeitimai bei papildymai;

b) registracijos numeris, data ir vieta bei pranešimas apie išregistravimą;

c) 7 straipsnio b–j punktuose nurodyti dokumentai ir duomenys.

Turi būti skelbiami visi a ir b punktuose nurodyti duomenys. Dokumentai ir duomenys, nurodyti c punkte, gali būti skelbiami visi arba gali būti skelbiami jų išrašai, arba taikomos nacionalinės teisės aktų nustatyta tvarka gali būti pateikta nuoroda į registrą, kuriam buvo pateikti minėti dokumentai ir duomenys.

9 straipsnis

1. Grupės prieš trečiąsias šalis gali remtis pagal šį reglamentą skelbiamais grupės dokumentais ir duomenimis, laikydamosi taikomos nacionalinės teisės aktuose pagal 1968 m. kovo 9 d. Tarybos direktyvos 68/151/EEB dėl apsaugos priemonių, kurių valstybės narės, siekdamos suvienodinti tokias apsaugos priemones visoje Bendrijoje, reikalauja iš Sutarties 58 straipsnio antroje pastraipoje apibrėžtų bendrovių, jų narių ir kitų interesų apsaugai, koordinavimo [1] 3 straipsnio 5 ir 7 dalis nustatytų sąlygų.

2. Jeigu iki grupės įregistravimo 6 straipsnyje nustatyta tvarka jos vardu buvo vykdoma kokia nors veikla ir jeigu grupė po jos įregistravimo atsisako prisiimti su ta veikla susijusius įsipareigojimus, neribota bendroji ir individualioji atsakomybė už tuos įsipareigojimus tenka minėtą veiklą vykdžiusiems fiziniams asmenims, bendrovėms, firmoms arba kitiems juridiniams asmenims.

10 straipsnis

Visi grupės padaliniai, esantys kitoje valstybėje narėje nei nurodyta grupės oficialiajame adrese, turi būti įregistruoti toje valstybėje narėje. Norėdama įregistruoti padalinį, grupė atitinkamam valstybės narės registrui turi pateikti kopijas tų dokumentų, kuriuos ji privalo pateikti valstybės narės, kuri yra nurodyta grupės oficialiajame adrese, registrui; prireikus pateikiami ir tų dokumentų vertimai, atitinkantys to registro, kuriame registruojamas padalinys, reikalavimus.

11 straipsnis

Pranešimas apie grupės įsteigimą arba grupės likvidavimo pabaigą, nurodant grupės registravimo numerį, datą ir vietą, ir leidinio publikacijos datą, vietą ir pavadinimą, paskelbiamas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* po jo paskelbimo leidinyje, nurodytame 39 straipsnio 1 dalyje.

12 straipsnis

Grupės oficialus adresas, nurodytas grupės steigimo sutartyje, turi būti Bendrijoje.

Oficialus adresas turi būti:

a) grupės centrinės administracijos buvimo vietoje arba

b) vieno iš grupės narių centrinės administracijos buvimo vietoje arba, jeigu tas narys yra fizinis asmuo — vietoje, kur jis vykdo savo pagrindinę veiklą, jei grupė ten vykdo kokią nors veiklą.

[1] OL L 65, 1968 3 14, p. 8.

13 straipsnis

Grupė gali keisti savo oficialų adresą Bendrijos teritorijoje.

Jeigu pakeitus adresą grupei pagal 2 straipsnį taikytina teisė nepakinta, sprendimas pakeisti adresą priimamas grupės steigimo sutartyje nustatyta tvarka.

14 straipsnis

1. Jeigu pakeitus adresą pasikeičia pagal 2 straipsnį grupei taikytina teisė, pasiūlymas pakeisti adresą turi būti parengiamas, pateikiamas ir paskelbiamas 7 ir 8 straipsniuose nustatyta tvarka.

Paskelbus pasiūlymą, sprendimas pakeisti adresą gali būti priimtas ne anksčiau kaip po dviejų mėnesių. Kiekvieną tokį sprendimą grupės nariai turi priimti vieningai. Adreso pakeitimas įsigalioja tą dieną, kai 6 straipsnyje nustatyta tvarka grupė yra įregistruojama naujuoju adresu. Grupė negali būti įregistruojama tol, kol nepateikiami įrodymai, kad pasiūlymas pakeisti adresą buvo paskelbtas.

2. Grupė negali būti išbraukiama iš registro, kur ji buvo įregistruota senuoju oficialiu adresu, tol, kol nepateikiami įrodymai, kad ji yra įregistruota naujuoju oficialiu adresu.

3. Paskelbus apie grupės įregistravimą naujuoju adresu, grupė prieš trečiuosius asmenis naujuoju adresu gali remtis 9 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka; tačiau kol nepaskelbiama, kad grupė yra išbraukta iš registro, kur ji buvo įregistruota senuoju oficialiu adresu, trečiosios šalys gali toliau remtis senuoju oficialiu adresu, išskyrus atvejus, kai grupė įrodo, kad trečiosios šalys žinojo apie naująjį oficialų adresą.

4. Valstybės narės teisės aktuose gali būti nustatyta, kad toje valstybėje narėje 6 straipsnyje nustatyta tvarka įregistruotoms grupėms pakeisti adreso neleidžiama, kai dėl to pasikeičia joms taikytina teisė, jeigu per 1 dalyje minėtą dviejų mėnesių laikotarpį tokiam adreso pakeitimui paprieštarauja tos valstybės narės kompetentinga institucija. Tokio prieštaravimo pagrindas gali būti tik viešųjų interesų apsauga. Turi būti numatyta galimybė tokį sprendimą apskųsti teismui.

15 straipsnis

1. Jeigu pagal 2 straipsnį grupei taikytina teisė numato grupės pripažinimą negaliojančia, toks negaliojimas turi būti nustatytas arba paskelbtas teismo sprendimu. Tačiau teismas, kuriam perduota byla, privalo duoti laiko pažeidimams pašalinti, jeigu tuos pažeidimus įmanoma pašalinti.

2. Grupę pripažinus negaliojančia, ji yra likviduojama 35 straipsnyje nustatyta tvarka.

3. Sprendimu, pripažįstančiu grupę negaliojančia, prieš trečiuosius asmenis gali būti remiamasi 9 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka.

Toks sprendimas savaime neturi įtakos pačios grupės įsipareigojimų arba kitų asmenų įsipareigojimų tos grupės atžvilgiu galiojimui, jeigu jie atsirado prieš atsirandant galimybei šiuo sprendimu remtis prieš trečiuosius asmenis pagal pirmesnėje pastraipoje nustatytas sąlygas.

16 straipsnis

1. Grupės organai yra narių susirinkimas ir vadovas ar vadovai.

Grupės steigimo sutartyje gali būti numatyti kiti organai; tokiu atveju sutartyje turi būti numatyta ir tų organų kompetencija.

2. Grupės narių susirinkimas gali priimti bet kokius sprendimus, skirtus grupės tikslams pasiekti.

17 straipsnis

1. Kiekvienas narys turi vieną balsą. Grupės steigimo sutartyje tam tikriems nariams gali būti suteiktas daugiau nei vienas balsas su sąlyga, kad nė vienas narys neturėtų balsų daugumos.

2. Vieningai turi būti priimami tokie sprendimai:

a) pakeisti grupės tikslus;

b) pakeisti kiekvienam nariui skirtą balsų skaičių;

c) pakeisti sprendimų priėmimo sąlygas;

d) pratęsti steigimo sutartyje numatytą grupės veiklos terminą;

e) pakeisti kiekvieno arba kelių grupės narių įnašą į grupę;

f) pakeisti bet kokius kitus nario įsipareigojimus, jeigu grupės steigimo sutartyje nenumatyta kitaip;

g) atlikti bet kokius kitus šioje dalyje nenumatytus grupės steigimo sutarties pakeitimus, jeigu ko kita nenustatyta sutartyje.

3. Išskyrus tuos atvejus, kai pagal šį reglamentą sprendimai turi būti priimami vieningai, grupės steigimo sutartyje gali būti nustatytos kvorumo ir daugumos sąlygos, kurios taikomos

priimant visus arba tam tikrus grupės sprendimus. Jeigu sutartyje nenustatyta kitaip, sprendimai priimami vieningai.

4. Vadovo iniciatyva arba nario prašymu, vadovas arba vadovai turi surengti nariams konsultacijas, kurios padėtų pastariesiems priimti sprendimą.

18 straipsnis

Kiekvienas narys turi teisę iš vadovo arba vadovų gauti informaciją apie grupės veiklą ir tikrinti grupės buhalterines knygas ir veiklos dokumentus.

19 straipsnis

1. Grupei vadovauja vienas arba daugiau fizinių asmenų, paskirtų grupės steigimo sutartimi arba grupės narių sprendimu.

Grupei negali vadovauti asmenys, kurie:

— pagal jiems taikytiną teisę arba

— pagal valstybės, kurioje grupė turi oficialų adresą, nacionalinės teisės aktus, arba

— pagal valstybėje narėje priimtą arba jos pripažintą teismo arba administracinį sprendimą

negali būti bendrovės administracinio arba valdymo organo nariu, vadovauti įmonei arba būti Europos ekonominių interesų grupės vadovu.

2. Valstybė narė gali numatyti, kad 6 straipsnyje nustatyta tvarka jos registre įregistruotoms grupėms vadovautų juridiniai asmenys, jeigu tie juridiniai asmenys paskiria vieną ar daugiau juos atstovaujančių fizinių asmenų ir 7 straipsnio d punkte nustatyta tvarka pateikia apie juos duomenis.

Jeigu valstybė narė numato tokią galimybę, ji turi nustatyti, kad toks atstovas arba atstovai yra tiek atsakingi, lyg patys būtų atitinkamos grupės vadovai.

Šiems atstovams taip pat taikomi 1 dalyje nustatyti apribojimai.

3. Grupės steigimo sutartyje arba, jei sutartis to nenumato, vieningu grupės narių sprendimu nustatoma grupės vadovo ar vadovų skyrimo ir atšaukimo tvarka bei jų įgaliojimai.

20 straipsnis

1. Tik vadovas arba, jeigu yra du ar daugiau vadovų, kiekvienas jų, atstovauja grupę santykiuose su trečiaisiais asmenimis.

Kiekvieno vadovo veiksmai, atlikti grupės vardu, įpareigoja grupę prieš trečiuosius asmenis, net jeigu tie veiksmai neatitinka grupės tikslų, nebent grupė įrodo, kad trečioji šalis žinojo arba tomis aplinkybėmis negalėjo nežinoti, kad veiksmas neatitinka grupės tikslų; 5 straipsnio c punkte nurodytų duomenų paskelbimas savaime nėra šio fakto įrodymas.

Grupė negali remtis prieš trečiuosius asmenis jokiais vadovo ar vadovų įgaliojimų apribojimais, nesvarbu, ar jie nustatyti grupės steigimo sutartyje, ar grupės narių sprendimu, net jeigu apie tokį apribojimą yra paskelbta.

2. Grupės steigimo sutartyje gali būti nustatyta, kad grupę teisėtai įpareigoja tik dviejų ar daugiau vadovų bendri veiksmai. Tokia sąlyga grupė gali remtis prieš trečiuosius asmenis 9 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka, jeigu apie tai yra paskelbta vadovaujantis 8 straipsniu.

21 straipsnis

1. Iš grupės veiklos gautas pelnas laikomas jos narių pelnu ir jiems paskirstomas grupės steigimo sutartyje nustatytomis dalimis, o jeigu tokios dalys sutartyje nenustatytos — lygiomis dalimis.

2. Jeigu grupės išlaidos yra didesnės už jos pajamas, dengiant šį skirtumą grupės nariai prisideda dalimis, nustatytomis grupės steigimo sutartyje, o jeigu tokios dalys sutartyje nenustatytos — lygiomis dalimis.

22 straipsnis

1. Bet kuris grupės narys gali visą arba ne visą savo dalį perduoti kitam grupės nariui arba trečiajai šaliai; perdavimas įsigalioja tik tada, kai jam vieningai pritaria kiti grupės nariai.

2. Grupės narys jam priklausančią dalį gali panaudoti kaip užstatą tik tada, kai tam vieningai pritaria kiti nariai, jeigu grupės steigimo sutartyje nenumatyta kitaip. Užstato gavėjas negali tapti grupės nariu pasinaudodamas šiuo užstatu.

23 straipsnis

Grupei draudžiama siekti bet kokių viešųjų investicijų.

24 straipsnis

1. Grupės nariai prisiima neribotą bendrąją ir individualiąją atsakomybę už grupės skolas ir kitus įsipareigojimus. Šios atsakomybės pasekmės nustatomos nacionalinės teisės aktuose.

2. Kreditoriai negali kreiptis į teismą, kad grupės narys sumokėtų skolas ir kitus įsipareigojimus pirmoje dalyje nustatyta tvarka, kol grupė nėra likviduota, išskyrus atvejus, kai kreditorius anksčiau pateikė grupei reikalavimus, tačiau ji per tinkamą laiką su jais neatsiskaitė.

25 straipsnis

Laiškuose, užsakymo formose ir panašiuose dokumentuose turi būti aiškiai nurodyta:

a) grupės pavadinimas, prieš kurį arba po kurio turi būti žodžiai „Europos ekonominių interesų grupė“ arba santrumpa „EEIG“, jeigu šių žodžių ar jų santrumpos nėra pačiame grupės pavadinime;

b) 6 straipsnyje nurodyto registro, kuriame grupė yra įregistruota, vieta ir grupės registracijos tame registre numeris;

c) oficialus grupės adresas;

d) kai taikoma — sąlyga, kad vadovai privalo veikti kartu;

e) kai taikoma — kad grupė likviduojama pagal 15, 31, 32 arba 36 straipsnį.

Dokumentuose, nurodytuose šio straipsnio pirmojoje dalyje, kiekvienas grupės padalinys, įregistruotas pagal 10 straipsnį, turi pateikti pirmiau nurodytus duomenis bei duomenis, susijusius su jo paties registravimu.

26 straipsnis

1. Nauji nariai į grupę priimami narių vieningu sprendimu.

2. Pagal 24 straipsnio nuostatas kiekvienas naujas narys atsako už grupės skolas ir kitus įsipareigojimus, įskaitant įsipareigojimus, susijusius su grupės veikla prieš priimant tą narį į grupę.

Tačiau grupės steigimo sutartyje arba naujo nario priėmimo dokumente gali būti nustatyta, kad jis atleidžiamas nuo atsakomybės už grupės skolas ir kitus įsipareigojimus, atsiradusius prieš priimant tą narį į grupę. Šia nuostata gali būti remiamasi prieš trečiąsias šalis kaip nurodyta 9 straipsnio 1 dalyje tik tada, jeigu apie tai yra paskelbta 8 straipsnyje nustatyta tvarka.

27 straipsnis

1. Grupės narys gali atsisakyti narystės grupės steigimo sutartyje nustatyta tvarka, o jeigu sutartyje tokia tvarka nenustatyta — kitiems grupės nariams vieningai pritarus.

Be to, grupės narys gali atsistatydinti dėl pateisinamų ir pagrįstų priežasčių.

2. Bet kuris grupės narys gali būti pašalintas dėl grupės steigimo sutartyje išvardytų priežasčių arba bet kokiu atveju, jeigu jis sunkiai pažeidžia savo įsipareigojimus arba sutrikdo ar kelia rimtą grėsmę grupės veiklai.

Grupės narys gali būti pašalintas tik teismo sprendimu, kai į teismą kartu kreipiasi dauguma kitų grupės narių, jeigu grupės steigimo sutartyje nenumatyta kitaip.

28 straipsnis

1. Grupės narys nebepriklauso grupei mirties atveju arba jeigu jis neatitinka 4 straipsnio 1 dalyje nustatytų sąlygų.

Be to, valstybė narė gali nustatyti, kad jos likvidavimo, nemokumo ar mokėjimų nutraukimo teisės aktuose grupės narys nebėra narys nuo šiuose teisės aktuose nustatyto momento.

2. Mirus fiziniam asmeniui, kuris buvo grupės narys, jo vietos negali užimti joks kitas asmuo, jeigu grupės steigimo sutartyje nenustatyta kitaip, arba jeigu sutartyje tokios sąlygos nenustatytos — vieningu likusiųjų narių sutikimu.

29 straipsnis

Grupės nariui nustojus priklausyti grupei, vadovas arba vadovai turi nedelsdami pranešti apie tai kitiems nariams; jie taip pat turi atlikti veiksmus, nurodytus 7 ir 8 straipsniuose. Be to šiuos veiksmus turi teisę atlikti bet kokie suinteresuoti asmenys.

30 straipsnis

Jeigu grupės steigimo sutartyje nenustatyta kitaip, nepažeidžiant asmens teisių, įgytų pagal 22 straipsnio 1 dalį arba 28 straipsnio 2 dalį, grupės steigimo sutartyje nustatyta tvarka arba vieningu narių sprendimu vienam grupės nariui nustojus priklausyti grupei, likusių narių grupė išlieka.

31 straipsnis

1. Grupė gali būti likviduota jos nariams priėmus sprendimą dėl jos likvidavimo. Toks sprendimas priimamas vieningai, jeigu grupės steigimo sutartyje nenustatyta kitaip.

2. Grupė turi būti likviduota grupės narių sprendimu:

a) pasibaigus grupės steigimo sutartyje numatytam grupės veiklos laikotarpiui arba esant bet kokioms kitoms likvidavimo priežastims, nurodytoms grupės steigimo sutartyje, arba

b) pasiekus grupės tikslus arba kai toliau siekti tų tikslų nebeįmanoma.

Jeigu praėjus trims mėnesiams nuo kurios nors iš pirmoje pastraipoje nurodytų aplinkybių atsiradimo nariai nepriima sprendimo likviduoti grupę, bet kuris grupės narys turi teisę kreiptis į teismą dėl grupės likvidavimo.

3. Grupės nariai arba likęs narys taip pat turi priimti sprendimą dėl grupės likvidavimo tuo atveju, jeigu grupė nebeatitinka 4 straipsnio 2 dalies sąlygų.

4. Grupės narių sprendimu likvidavus grupę, vadovas arba vadovai turi atlikti 7 ir 8 straipsniuose nustatytus veiksmus. Be to, šiuos veiksmus turi teisę atlikti bet koks suinteresuotas asmuo.

32 straipsnis

1. Gavęs bet kokio suinteresuoto asmens arba kompetentingos institucijos prašymą, tuo atveju, kai yra pažeistos 3, 12 straipsnių arba 31 straipsnio 3 dalies nuostatos, teismas turi priimti sprendimą dėl grupės likvidavimo, išskyrus atvejus, kai prieš priimant teismo sprendimą grupės reikalai gali būti ir yra sutvarkyti.

2. Gavęs grupės nario prašymą, teismas gali priimti sprendimą dėl grupės likvidavimo dėl pateisinamų ir pagrįstų priežasčių.

3. Valstybė narė gali nustatyti, kad teismas, gavęs kompetentingos institucijos prašymą, turi teisę priimti sprendimą dėl grupės, kurios oficialus adresas yra toje pačioje valstybėje, kur ir minėtoji institucija, likvidavimo, jeigu grupės veikla prieštarauja tos valstybės viešiesiems interesams, ir jeigu tokią galimybę numato valstybės teisė jos reguliuojamų įregistruotų bendrovių arba kitų juridinių asmenų atžvilgiu.

33 straipsnis

Jeigu grupės narys nebepriklauso grupei ne dėl savo nario teisių perdavimo 22 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka, jo teisių ir pareigų vertė nustatoma atsižvelgiant į grupės turtą ir įsipareigojimus tuo metu, kai aptariamasis narys nustojo priklausyti grupei.

Iš grupės išeinančio nario teisių ir pareigų vertės iš anksto nustatyti negalima.

34 straipsnis

Nepažeidžiant 37 straipsnio 1 dalies, kiekvienas grupei nebepriklausantis narys pagal 24 straipsnio nuostatas lieka atsakingas už grupės skolas ir kitus įsipareigojimus, atsiradusius prieš jam nustojant būti grupės nariu.

35 straipsnis

1. Likvidavus grupę ji pasibaigia.

2. Grupės likvidavimą ir likvidavimo pabaigą reglamentuoja nacionalinės teisės aktai.

3. Grupės teisnumas kaip apibrėžta 1 straipsnio 2 dalyje, išlieka tol, kol grupė baigiama likviduoti.

4. Likvidatorius arba likvidatoriai turi atlikti veiksmus, nurodytus 7 ir 8 straipsniuose.

36 straipsnis

Grupėms taikomi nacionalinės teisės aktai dėl nemokumo ir mokėjimų nutraukimo. Ieškinio pareiškimas grupei dėl nemokumo ar mokėjimų nutraukimo savaime nesąlygoja, kad ieškinys būtų pareikštas ir tos grupės nariams.

37 straipsnis

1. Penkerių metų laikotarpis, skaičiuojant nuo pranešimo pagal 8 straipsnio nuostatas apie grupės nario nebepriklausymą grupei datos, visais atvejais taikomas vietoje atitinkamuose nacionalinės teisės aktuose numatytų bet kokių ilgesnių laikotarpių, per kurį galima pareikšti ieškinį tam nariui dėl skolų ir kitų įsipareigojimų, susijusių su grupės veikla prieš jam nustojant būti nariu.

2. Penkerių metų laikotarpis, skaičiuojant nuo pranešimo pagal 8 straipsnio nuostatas apie grupės likvidavimo pabaigą datos, visais atvejais taikomas vietoje atitinkamuose nacionalinės teisės aktuose numatytų bet kokių ilgesnių laikotarpių, per kurį galima pareikšti ieškinį grupės nariui dėl skolų ir kitų įsipareigojimų, susijusių su grupės veikla.

38 straipsnis

Jeigu kokia nors valstybėje narėje grupės vykdoma veikla prieštarauja tos valstybės viešiesiems interesams, kompetentinga tos valstybės institucija gali šią veiklą uždrausti. Turi būti sudarytos galimybės apskųsti šį kompetentingos institucijos sprendimą teismui.

39 straipsnis

1. Valstybės narės nustato registrą arba registrus, atsakingus už įregistravimą pagal 6 ir 10 straipsnių nuostatas ir nustato registravimo taisykles. Jos nustato 7 ir 10 straipsniuose nurodytų dokumentų pateikimo sąlygas. Valstybės narės užtikrina, kad 8 straipsnyje nurodyti dokumentai ir duomenys būtų paskelbti atitinkamame oficialiame valstybės narės, kurioje yra grupės oficialus adresas, leidinyje ir gali nustatyti 8 straipsnio c punkte nurodytų dokumentų ir duomenų skelbimo tvarką.

Be to, valstybės narės užtikrina, kad atitinkamame registre kiekvienas asmuo pagal 6 arba tam tikrais atvejais 10 straipsnio nuostatas galėtų susipažinti su 7 straipsnyje nurodytais dokumentais ir gauti, net ir paštu, šių dokumentų arba jų ištraukų kopijas.

Valstybės narės gali nustatyti mokesčius už pirmesnėse pastraipose nurodytus veiksmus; tačiau tie mokesčiai negali būti didesni už tų veiksmų administracines išlaidas.

2. Valstybės narės užtikrina, kad pagal 11 straipsnio nuostatas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* skelbtina informacija per vieną mėnesį nuo jos paskelbimo šio straipsnio 1 dalyje nurodytame oficialiame leidinyje būtų perduota Europos Bendrijų oficialiųjų leidinių biurui.

3. Valstybės narės nustato atitinkamas sankcijas už 7, 8 ir 10 straipsnio nuostatų dėl informacijos paskelbimo nesilaikymą bei už 25 straipsnio nevykdymą.

40 straipsnis

Grupės veiklos pelnas arba nuostoliai apmokestinami tik tuomet, kai jie paskirstomi grupės nariams.

41 straipsnis

1. Iki 1989 m. liepos 1 d. valstybės narės imasi 39 straipsnyje reikalaujamų priemonių. Apie jas jos nedelsdamos praneša Komisijai.

2. Informavimo tikslais valstybės narės praneša Komisijai apie tai, kokioms fizinių asmenų, bendrovių, firmų ir kitų juridinių asmenų kategorijoms pagal 4 straipsnio 4 dalies nuostatas yra draudžiama dalyvauti grupėse. Apie tai Komisija praneša kitoms valstybėms narėms.

42 straipsnis

1. Priėmus šį reglamentą, įsteigiamas Komisijos globojamas Ryšių komitetas. Jo funkcijos yra:

a) nepažeidžiant Sutarties 169 ir 170 straipsnių, padėti taikyti šį reglamentą, reguliariai teikiant konsultacijas dėl praktinių sunkumų, kylančių taikant šį reglamentą;

b) jei reikia, teikti patarimus Komisijai dėl šio reglamento pakeitimų ar papildymų.

2. Ryšių komitetą sudaro valstybių narių atstovai ir Komisijos atstovai. Komitetui pirmininkauja Komisijos atstovas. Komisija suteikia sekretoriatą.

3. Ryšių komiteto posėdžius sušaukia pirmininkas savo iniciatyva arba kuriam nors komiteto nariui paprašius.

43 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 1989 m. liepos 1 d., išskyrus 39, 41 ir 42 straipsnius, kurie taikomi nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1985 m. liepos 25 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. POOS